ANUL I.—Nr. 6. CENZURAT. 4 PAGINI 2 LEI. PITEŞTI, 1 SEPTEMBRIE 1935

„Cuvântul Argeşului"

Organ bilunar de luptă naţională şi informaţie cinstită.
Apare sub direcţia unui Comitet

Redacţia şi Administraţia: Piteşti. — Strada Doamna Bălaşa Nr. 45
Tipografia „Liga Poporului"

Pentru domnul ex-semi-Ministru Armand Călinescu

Ştiam destul de bine că democraţiei orice îi poţi cere, numai bun simţ nu.

Stiam iarăş că, în anunţurile mortuare ale fostelor excelenţe, se obişnueşte a se trece: „fost ministru", un lung şir de tinichele indigene sau streine pe care răposatul, prin merite, mai mult sau mai puţin verificate, le-a obţinut pe altarul supremelor jertfe, pentru nenorocita pleavă umană, cum şi petecul de ţară unde nu va mai fi supărat de opoziţie.

Dar nu-mi închipuiam ca neobrăzarea celor ce, tangenţial şi într'o măsură ce nici n'atinge măcar posibilităţile unei pseudocapacităţi, — au ilustrat o jumătate de portofoliu în Ţara Rumâneascǎ, să atingă maximum-ul, adică să devină ceeace se numeşte imbecilitate.

D-l Armand Călinescu, îşi închipue că titlul de Ministru pe care nu l-a avut niciodată în aceastǎ ţară, pentru că, până acum, — datorită totuşi numai nu ştim căror miracole de regie politică — n'a putut să parvie în parnasul ministerial decât ca o simplă jumătate de ministru, — îşi închipuie zic — că acest titlu e veşnic şi că i-se cuvine din partea celor ce-l aclamă sau i-arată meritele imaginare în scris ca un fel de inel de logodnă perpetuă.

E revoltător, e mai ales, sfidător pentru obrazul acestei ţări pălmuită de incapacităţi şi vulgarism, ca, într'o gazetă oficioasă, în timp de opoziţie, să găseşti atribuindu-i-se acest titlu *unui om care nu numai că nu are acest drept acum, dar nu l-a avut niciodată în întregime.*

Cred că Ionel Brătianu care a fost ori cum un Brătianu, nu un Călinescu oarecare, — nu a gândit niciodată să-şi atribue acest titlu pe timpul când, în opoziţie fiind, făcea gospodărie cuminte la Florica.

Dar Armand Călinescu care, pe holda înţelinită a Argeşenilor, n'a tras decât brazda amară a celei mai deşănţate demagogii, omuleţul acesta mic pe care nu-l vezi decât în ajun de alegeri întinzând o mână învelită în piele de pisică scrobită şi asvârlind dintr'o limuzină sfidătoare pentru sărăcia cruntă de azi, chipul lui cu o păreche de foarfeci înfiptă într'o poliţă de 50.000 lei, nu-i un Ionel Brătianu.

Mărturisim că nu facem aci apologia liberalismului, pe care, făţiş, îl detestăm, îl urâm chiar. Dar bunul simţ nu ne poate răpi gratitudinea unei comparaţii de valori enorm distanţate.

D-l Armand Călinescu, rămâne ceeace este: *personificarea demagogiei* şi numai atât.

Iar în ceeace priveşte valorificarea posibilităţilor D-sale ministeriale, o marionetă în mâna perfidă a lui Jean Mihalachi Argatul, creatorul batalioanelor de izmene albe, regisate, diabolic de Max Auşnitt şi de alte foruri superioare jidoveşti din ţara asta de mămăligari proşti, care zic „Domnule Ministru" oricând şi oricărui joben pus pe o gleavă împomădată şi seacă.

— Vorbesc aci de cei cari la Ciofrângeni, în alte părţi şi în „Talpa Ţării" i-au zis aşa, — nu de ţăranii noştri cuminţi care n'ascultă decât glasul ogorului.

— „Domnule Ministru?!

Hm! Vrabia mălai visează.

Lăsaţi, Domnilor, glumele de acest soi şi mai şlefuiţi-vă obrazul!

Todie Curăţureanul.

Pe balaurii care ne înghit de vii până când să-i suferim a ne suge sângele din noi? Până când să le fim robi?

Veniţi dar, fraţilor, ca cu răul să pierdem pe cei răi, ca să ne fie nouă bine.

Că ne ajunge, fraţilor, atâta vreme de când lacrimile noastre nu s'au mai uscat.

TUDOR VLADIMIRESCU
(Din Proclamaţia din Ianuarie 1921)

Studenţii Macedo-Români insultaţi

In pragul redacţiei ne a apărut ieri, vânăt de mânie studentul Profenza Gheorghe din colonia de vară dela Curtea de Argeş. In cuvinte pline de revoltă ne-a explicat cum, îngrijitorul parcului Episcopal anume Miss, apostrofând întreaga colonie, a taxat-o drept parazitară.

Noi ştim că această colonie e oficială, deci subvenţionată de guvern pentru a recolta, dintre colonişti, elementele de transplantare în Dobrogea înstrăinată deci pentru un scop de cea mai pură esenţă patriotică.

Originea lor fiind curat românească nu înţelegem în numele cărei naţii, cărui înalt deziderat naţional vorbeşte acest Miss de origină dubioasă!?!

Pentru obrazul bravilor noştri fraţi macedoneni, cari puteau şi altfel reacţiona, cerem cele în drept oficialităţilor.

Ceasuri de transee

Materializarea vieţei este o preocupare tiranică a oamenilor de azi. Se uită că mai există un spirit care trebue ridicat deasupra humei. Sărmana fiinţă umană şi-a coborât viaţa în grămezile de aur şi asasinează când nu are.

Politica a învrăjbit cumplit societatea. Prea desele schimbăi de guvern cu programle şi tâlhăriile lor au presărat amara desnădejde. Jaful în averea publică şi alte nelegiuiri, alcătuesc un tablou sumbru al epocii de faţă.

Individualismul excesiv, dus până la anarhie, a descompus trupul şi sufletul omului; l-a transformat într'un fel de fiară leneşă, cupidă lipsită de simţul solidarităţii. Reazemul credinţei nu-l mai are de mult

Viaţa naţională prezintă un aspect penibil de desagregare. Corpi străini au invadat sufletul naţional, aduşi de vântul umanitarist din toate colţurile lumii

* * *

Grea va fi lupta de refacere şi formare. Dar instinctul nostru de conservare, care ne-a purtat prin veacurile negre, ne va călăuzi iarăşi. „Cu tenacitatea ceasurilor de tranşeie vom lupta împotriva tuturor adversarilor şi adversităţilor" exprimă dur şi energic, în faimoasa chemare, General Cantacuzino Grănicerul, şeful noului partid politic „Totul pentru ţară".

Cadrele acestui partid sunt legionarii. Aceştia îşi duc viaţa în tabere, unde îşi oţelesc viaţa şi spiritul, amenajând terene şi construind case. Ei amintesc pe legionarii romei, cari în timp de pace construiau, iar în timp de răsboi luptau. In sufletele lor există ceva din măreţia avântului roman şi din tenacitatea dacilor. Ei vor îndrepta sufletul acestui popor, pustiit de vandalii democraţi. Vor învia virtuţiile strămoşeşti. Românul de mâine va fi cinstit, demn, harnic şi iubitor fanatic de ţară. O nouă spiritualizare, ca'n vremurile bătrâne, va inunda fiinţa lui, prin apropierea tuturor, de biserica străbunilor.

Viaţa economică, culturală, socială a României va purta în viitor pecetea românească.

Prin românism vom intra adânc în universalism.

Titu Bădescu.

Poporul geme

Vom Birui!

Ascultă'n munte sună glas de bucium,
Şi'n jur de tine toate-adânc se sbucim!
Inalţă-ţi fruntea şi te scoală
Tu, cel crescut în vechea şcoală
Şi intră hotărât în „Totul pentu ţară"!
Căci, ţară! cei ce vor ca să te piară
S'au pripăşit în stoluri de lăcuste
Şi-ţi fac hotarele tot mai înguste!
De eşti pe vre-o răstoacă dela munte,
Pe plai, pe dealuri, sau pe văi afunde,
La câmp, ce se întinde cât e zarea,
Nu pregeta s'asculţi chemarea!
In legiune suntem mii de mii
Bărbaţi, feciori voinici, chiar şi copii;
In pieptul nostru al tuturor
Ne clocoteşte acelaş dor:
Pământul strămoşesc încins de Nistru
De Tisa şi de bătrânul Istru
Cu toate nesfârşitele-i comori
Să fie numa-l nostru'n viitor...
Ascultă, eşti tu oare mulţumit
Că toată jertfa celor care au murit,
Pe front, ca fumu'n vânt s'a irosit?
Te rabdă inima pe tine, oare,
Să vezi cum neamul tău în sărăcie moare?
Pe când străini — aduşi de vânt,
Stăpâni pe tine ce'aduci aur şi argint,
Se lăfăesc sătui de bine până'n gât
In târguri cu palate
Obraznic luminate?
Te scoală chiar acum, Române,
Şi'n rând cu noi, păşeşte'n legiune,
Şi vei simţi fiorul hotărârei sfinte
Şi binecuvântarea celor din morminte

1935 Petre C. Ştefan
Bălceşti-Argeş

CINE STIE SA MOARA NU VA FI ROB NICIODATA

SENECA

PENTRU ADEVAR

Pr. Mihail Chiriţă minte

In Numărul tecut—Nr.6—am redat cazul preotului Mihail Chiriţă—Predeanu— în mod obiectiv şi absolut precis—exact. De nevoie gazetărească. Nu de plăcere. Faptul s'a consumat şi se putea trece sub tăcere. Dar păr. Mihail nu se asâmpără, se dă singur la „Dimineaţa" că n'a avut conflict cu păr. Predeanu şi „că Episcopia n'a luat nici o măsură în ceea ce priveşte îndepărtarea sa din biserică".

Iar la Universul spune la informaţiuni— mic şi nebăgat în seamă că „n'a fost oprit de a sluji şi că slujeşte S. Sa în săptămâna de rând.

Noi răspundem: Am relatat cazul foarte precis. Cu citaţiuni din ordinul Episcopiei. Reportajul nostru n'a fost desminţit şi nici nu poate fi. Atât a fost de precis şi exact. Dar păr. Mihail se dă după deget: însinuiază şi face pe abilul spunând că S. Sa slujeşte în sărbători şi în săptămâna de serviciu. Dar nu spune că n'a slujit cu Vlădica în sobor, că la hramul Episcopiei—15 August —Vlădica a slujit cu cei 4 stareţi— nu cu preoţii Episcopiei între cari e părintele Mihail primul între titulari. Dar asta n'o spune. Păi, no! am spus aceea ce se vede scris în numărul trecut. Şi am spus-o cu intenţia de a termina.

Noi luăm act că par. Mihail a recurs la presa din Sărindar pentru o rectificare a unei ştiri tot din „Dimineaţa". Noi nu uitam. Nu uităm minciuna. Chiar a unui preot şi cu atât mai mult a unui director de Seminar. Noi din generaţia nouă, nu minţim, nu ne strângem comori prin minciună şi fraudă. Trăim o şcoală a suferinţii. Care este o virtute.

Suferinţă pe care n'a trăit-o păr. Mihail şi virtutea pe care n'o cunoaşte S. Sa. Atât pentru această dată.

„Redacţia"

Pentru un Sfânt locaş, pentru repararea lui

face apel la inimile milostive creştine P. C. Preot N. Radomir şi enoriaşii parohiei St. Treime-Curăturile din com. Moşoaia.

Sumele se vor trimite pe adresa numitului Paroh, în comuna mai sus menţionată.

Pietre pentru templul Calinescului

Din partea cetăţeanului Gh. Ologu din com. Ciofrângeni judeţul Argeş primim şi publicăm cu plăcere,—cu limba şi ortografia originală,—copia depe demisia inaintată conducerii Naţional Ţărăniste.

Credem că e cel mai bun răspuns la mult trâmbiţata întrunire din acea comună, pentru care... D-l Ministru a cheltuit exact 12000 lei.

In numărul viitor vom publica o desolidarizare in bloc a cetăţenilor din acel sat.

DOMNULE PREŞEDINTE,

Subsemnatul Gheorghe N. Ologu din com. Ciofrângeni jud Argeş, fiind până în prezent membru în organizaţia Partidului „Naţional-Ţărănesc", respectos vă rog să binevoiţi a-mi aproba demisia din această organizaţie, pe următoarele motive:

a) In organizaţia Partidului „Naţional Ţărănesc» domină o Pseudo-Democraţie a epocei, încurajată de elemente, care compromit întreaga organizaţie.

b) Munca maselor proletare este speculată la fiecare pas de către căţeii politici, fardaţi şi înfumuraţi de scopuri personale, care toate se fac pe spatele poporului autohton Român.

c) Intrucât masele au suferit jugul democraţiei, care de altfel bine nu a fost, neglijând „ideia naţională" prin care să păstrăm credinţa moştenită şi câştigată prin atâtea jertfe şi sacrificii văzând că ţara este pe pragul prăbuşirei subjugată de conducerea jidană şi de cei jidăniţi prin fracmasonerie, nu pot rămâne rece faţă de aceste nelegiuiri ce se manifestă sub ochii noştri.

Oţelit într'o credinţă ce cred că vom triumfa spre binele şi salvarea naţiunei Române, care glăsueşte strigător la cer pentru salvare, trebue să-mi găsesc liniştea sufletească, consimţind că, conştiinţa mea nu este o marfă pusă la tarabă şi cu sufletul oţelit pentru un crez, spre binele neamului meu, vă rog să mă consideraţi demisionat din această organizaţie de uşoară conducere, de destrămare a naţionalismului Românesc.

Primiţi cele de cuviinţă
GHEORGHE OLOGU
Ciofrângeni-Argeş

24 August 1938

A doua partre a prea frumoasei vieţi a numitei Netty Michelstein

In anul 1930, prin luna Septembrie, Direcţia Regiei Monopolului statului fiind informată că în oraşul Piteşti jidanul Mişu Michelştein ar avea în depozit mii de brichete şi amorse a căror vânzare era oprită prin legea pentru enormele pagube, aduse statului şi că în mai multe judeţe vecine emisarii sus numitului jidan fac contrabandă cu aceste obiecte, a delegat pe D-l controlor Ionescu de la Regie să cerceteze cazul.

Intr'una din zilele lui Septembrie 1930, cam pe la orele 3 p. m. când prăvăliile îşi ridicară obloanele, D-l controlor, fără să se anunţe, păşi sigur în prăvălia cu firma „La Hora Ţărănească" din Piaţa Episcopiei, proprietatea jidanului Mişu. Având indicaţii precise, s'a postat în faţa unui raft, din care a putut confisca câte-va mii de brichete şi câte-va zeci de mii de amorse.

Bestia cu numele de Mişu speriat la început, s'a revenit imediat şi crezând că-l intimidează pe d-l Controlor, s'a repezit să i ia brichetele şi amorsele; dar mulţumită faptului că acesta era destul de voinic, jidanul a renunţat la intimidare şi a trecut la arta pe care orice spurcat o practică: sperţul.

Deplin hotărât, cuserul se repezi la casa de bani şi cercă o tocmeală, începând cu 20.000 lei şi ajungând până la 100.000 lei, dar d-l controlor, printr'un refuz categoric, dădu dovada omului datoriei, imprimând dezolarea pe faţa şireată a jidanului.

De aci urmă dresarea actelor, arestarea contrabandistului şi apoi continuarea anchetei. Degrabă fusese adusă şi Madam Netty, spre a aranja lucrurile aşa cum ştie ea fiind foarte abilă şi vărsând râu de lacrimi, la orice comandă.

Dar, minune! La poliţie jidănaşii noştrii se bucurau de toată libertatea şi trăiau ca'n sânul lui Avram. De aşa traiu se duse svonul până la Parchet, care se milostivi să trimită oaspeţii Poliţiei la arestul preventiv.

Dupăce intreaga chestiune a fost bine studiată, s'a ajuns la conclezia că amenda s'ar ridica la milioane de lei iar drept garanţie Mişu îşi făcu loc permanet în penitenciar.

Acum Madam Netty îşi ia arta sa în serios şi porneşte în goană nebună după oameni mari şi cu stele'n frunte, cari au făcut şi ei ce bruma au putut.

Cum era şi de aşteptat, sărmănelul de Mişu nu stătu prea multă vreme cot la cot cu toţi arestaţii... fără parale, că după trei săptămâni cu mult mai triumfător şi cu mai multă putere sfida tot ce vedea înaintea ochilor, din pragul cuibului său infect unde se postase din nou. Inima lui de bestie era însă îndoliată, pentrucă libertatea îl costa prea mult şi apoi ipoteca întregei averi ca gir al libertăţii, îl rodea ca o plagă incurabilă. I s'a deschis acţiune publică, în conformitate cu cerinţele codului penal dar... fiind în ţara unde politica dictează s'a muşamalizat totul, la ordinul unui faimos om politic, care în faţa câtorva sute de mii de lei, a sbierat aşa de tare, încât ordinul s'a executat, nu s'a discutat.

După toate aceste întâmplări—sau vise mai bine zis—*porşivul* de controlor Ionescu, descoperitor a mai multe contrabande destul de importante, a fost suspendat din serviciu pentrucă *a refuzat sperţurile, făcându-şi datoria.*

Este trist ca sub ochii noştrii, cinstea şi conştiinciozitatea să fie astfel răsplătită, iar contrabandiştii streini de neamul nostru deghizaţi în neguţători în centrul oraşului cu emblema „La Hora Ţărănească" îşi râd de funcţionari prin puterea banului, clădesc palate peste palate şi-şi bat joc de *neamul românesc de România Mare,* plămădită de cei morţi şi de invalizii ce-şi cer de un an de zile— dela revizuire— drepturile de pensie, dar nu s'aude, nu se vede, că ei n'au învăţat să mişte din urechi.

Sărmana ţară!

Aşa se scrie istoria.

Lerua.

Bătaia de joc dela Ocolul Silvic Jiblea

Pădurile statului cad sub toporul jidovesc. Cazul inginerului Widiniwsky. In atenţia Direcţiei VI a Silvică.

S'au pripăşit străinii de neam şi credinţă prin cele mai curate colţuri româneşti. Pe valea Topologului unde acum 15—20 ani se frământă aluatul mântuitor al ţăranilor români şi unde zac oasele prefăcute în cenuşă al muceniciei ţărăneşti şi pe mormintele cărora s'au ridicat profitorii de ieri, azi s'au sălăşluit aşezări streine ce storc aurul românesc câştigat cu munca ţăranului român. Din a cărui muncă, el nu are nici mămăligă pentru o casă de copii, dar din a cărui muncă străinul de neam şi credinţă îşi plimbă hoitul pe pernă cu droturi între Olt şi Topolog, uitându-se cu dispreţ la ţăranul român care nu se dă la oparte dinaintea lui şi grohăind înfiorător de prea multa încărcare a burţii cu păstrăvii Topologului. Se scurg în vale, bogăţiile regiuni; jidanii au năpădit şi în aceste locuri dătătoare lor de câştiguri mari. Se dau păduri în exploatare la jidani; ţăranii români, de sărăcie, muncesc şi sunt puşi la munci istovitoare pentru înavuţirea jidanilor. Jidanii plătesc cât voesc ei. Jidanii fără nici un pic de milă şi consideraţiune terorizează pe muncitorii ţărani, cu tăcerea vinovată a autorităţilor noastre; cu concursul interesat — poate — al funcţionarilor statului, plătiţi tot din munca istovitoare a bieţilor ţărani, al funcţionarilor înstrăinaţi ori vânduţi celor ce asupresc.

Şi din toate relele căzute asupra bietului ţăran, din ţinutul Sălătrucului, pe Topolog, gem de ură şi încolţesc în ei germenul răsbunării pe care o nădajduesc. Au uitat pe asupritorii direcţi şi ţin minte pe cei prin care şi cu ajutorul şi concursul cărora ei sunt asupriţi. Nu pot ei admite ca funcţionarul statului, plătit din banul dat de ei, subt formă de dări, să fie vitreg cu ei. Deaceea îl reclamă, cer pedepsirea lui atunci când văd că funcţionarul este de vină. Şi când îl cunosc.

La Jiblea, este un Ocol Silvic de care depinde masivul Topologului. Iar şeful acelui ocol, trebue să fie cinstit, corect, nu părţinitor cu Jidanii explotatori şi asupritor și vitreg cu ţăranii români. Este doar funcţionar de stat, plătit cu banii lor. Chiar dacă îl cheamă Widiniwşky. Ţăranii din Sălătruc îl reclamă pe şeful Widiniwsky. Din cauza lui, a vitregiei lui, li se trag ... lor multe. Nu mai au trai cu el în pace bună. Adică ce pace. Vom vedea noi mai târziu, de ce pace e vorba. Dacă Direcţia Silvică nu va luà măsuri contra lui. Cum se laudă el. Orice răbdare are îndurarea ei. Dar nu toată viaţa. Se umple odată şi atunci dă p'afară.

Pe acest Widiniwsky îl reclamă

CRONICA POLITICA

Epilogul unei fuziuni

Prin contopirea organizaţiilor de sub şefia d-lor Octavian Goga şi A. C. Cuza o situaţie specială,—am putea spune un fenomen caracteristic,—s'a creat în masa Cuzistă. In numărul 4 al gazetei noastre am publicat o scrisoare a d-lui docent dr. V. Trifu, în care fostul preşedinte dela Teleorman acuză noua organizaţie că ar fi „masonizată". Era un prim act de indisciplină.

Iată acum că grupul *cămăşilor albastre lanciste* de sub comanda d-lui avocat Emilian se răsvrăteşte împotriva conducerii pe care i-a indicat-o actul fuziunii, adică împotriva d-lui Nichifor Crainic, şeful *lăncierilor*, acuzându-l de imoralitate lipsă de demnitate şi caracter.

O lungă polemică între d-nii Dragoş Protopopescu şi Toma Vlădescu, în coloanele Poruncei Vremii, iscată în urma scrisorii D-lui Trifu, şi menită a lămuri înţelesul cuvântului „masonizant" şi a masonilor din noul partid Naţional-Creştin, nu aduce nici un rezultat pozitiv şi lămuritor, chestiunea rămânând deschisă.

Comunicatele de desavuare şi acuzaţii reciproce ale celor două grupări tinereşti Lanciste şi Lăncieriste indică frământări serioase şi grave.

In faţa unei atare situaţiune e vizibil lucru unui partid unitar au apărut trei organizaţiuni distincte: Naţionali-Creştini, Grupul-Lăncierilor şi Grupul Lanciştilor sau al Cămăşilor Albastre.

Ne miră faptul că defectele D-lui Crainic încep să fie abia acum văzute, ştiut fiind că d-l Crainic de azi e acelaşi de acum câteva luni, când, de aceiaşi lancişti, la intrarea în Ligă, era ridicat în slăvile cerului.

Ş'apoi încă un lucru rămâne nelămurit:

Cum nici până azi doctorul Trifu şi cămăşile albastre n'au fost sancţionate pentru actele lor respective de indisciplină—lucru capital într'o organizaţie anti-democrată,—şi cum nici un comunicat oficial n'a apărut pentru lămurirea opiniei publice, o întrebare ciudată planează deasupra conducerii supreme a Naţional-Creştinilor şi asupra temeiniciei actuai fuziuni.

Pentru că: ori d-l A. C. Cuza admite acţiunea Trifu şi a Cămăşilor Albastre şi atunci lipsa sancţiunilor e perfect explicată; ori n,o admite şi atunci înseamnă să ia măsuri energice, lipsa lor calificându-l lipsit de curaj şi energie.

Aceasta e realitatea.

Tăcerea şi admiterea indisciplinei arată însă că acuzaţiile doctorului Trifu sunt întemeiate, că în partidul nou sunt masoni şi că acţiunea Cămăşilor Albastre e întemeiată.

Cât priveşte poziţia d-lui Nichifor Crainic în partid, ea devine cu fiecare zi mai periculoasă. Mâna d-lui George Cuza se pare că lucrează temeinic la opera aceasta de discreditare, Cămăşile Albastre fiind sub ordinul D-sale încă.

In cazul acesta, fuziunea a avut efect cu totul contrariu scopului iniţial. Un comunicat lămuritor se impune.

Frontul Românesc

lucrează.

Zvonurile alarmante pornite din rotativele Sărindarului şi din cazarma batalioenelor de iemene albe dela Câmpu-Lung sunt cu totul din domeniul fanteziei.

Departe de a fi deprimat după insuccesul dela Severin, D-l Dr. Alex. Vaida Voevod va porni, în Toamna aceasta, lupta şi mai aprig pentru luminarea maselor şi apropierea într'un front unic, a elementelor naţionaliste. Şi cristalizarea acestui imperios deziderat, D-l Vaida va încerca-o alături de d-nii Goga şi Cuza S'ar părea în acest caz că partidul „Totul pentru ţară" ar rămâne, izolat şi că ori ce şansă de închegare a frontului unic se spulberă.

Intr'adevăr aşa pare a fi Partidul „Totul pentru ţară", închegat pe umerii educaţiei legionare nu vede puterea ca un imperativ al momentului, al necesităţii de a o avea imediat. Legionarismul este o şcoală socială nouă, bazată pe principii de aspră disciplină, având ca mijloace de cercetare îndelungată a membrilor săi; credinţa, dragostea şi jertfa lor. Pentru legionarism puterea va fi la momentul oportun, numai ca un imperativ istoric şi naţional. In sensul acesta, legionarismul rămâne o rezervă în continuă formaţie, închizând în el nădejdia supremă a viitorului.

Taberele de muncă ale Totului pentru ţară

Motive de sănătate mi au dus paşii pe ţărmul Mării Negre, la Carmen Sylva.

Am văzut acolo una din numeroasele tabere de muncă şi educaţie legionară pe care pardul d-lui General Cantacuzino le are în întreaga ţară.

Aceasta de aci era condusă de către d-l Corneliu Zelea Codreanu şi aşi putea spune că, fără zgomot, legionarii au făcut aci adevărate minuni, transformând un colţ pustiu de litoral, într'unul din cele mai atractive.

Nici un semn, nici un sgomot, muncă, cântec, viaţă aspră dar plină de voioşie.

Românul de mâine va fi cel care se pregăteşte azi aci, în disciplina aceasta de fier şi într'o atmosferă de înaltă spiritualitate. Căci taberele de muncă, pe lângă scopul lor practic, pe lângă scopul înfrăţirii şi al cunoaşterii reciproce, pe lângă formarea individului în sensul eroismului şi al jertfei supreme au a forma **„Omul corect"** o noţiune cu totul uitată în vremurile acestea de groasnică desamăgire morală.

Cr.

In chestia medicului excroc din L.-Corbului

In numărul nostru trecut, am publicat o ştire privitoare la medicul şi dispensarul fantomă din Lunca-Corbului.

Actualul medic al dispensarului, D-l Dr. V. Brate ne roagă să arătăm că nu-i vorba despre D-sa, care a fost numit pe ziua de 15 Iulie crt. ci. de fostul titular Voinescu, care a şters-o fără urmă, lăsând o penibilă impresie în urma sa.

Facem cuvenita rectificare.

Piteştiul jidovit

Dac'aş putea, în câteva cuvinte, să expun întreaga jale ce iminent cuprinde societatea românească din al nostru oraş, ce se consideră până mai ieri neaoş românesc, aş face poate cel mai mare serviciu celor ce mai simt cu adevărat româneşte aci.

„Aş vrea să arăt cât de grozavă este misiunea de Român în Ţara Românească şi cât de condamnabilă este aceea de Român înstrăinat în patria sa.

Eu, cel însărcinat cu încunoştinţarea tuturor negustorilor şi funcţionarilor români piteşteni despre ziarul nostru «Cuvântul Argeşului», pus în serviciul naţionalismului curat nepătat de ceeace se poate numi putregaiu politic, sunt în măsură să aduc la cunoştinţa publicului argeşan, că printre fiii sinceri ai acestui oraş cu tradiţii pur româneşti, sunt destui înstrăinaţi, cari nu fac altceva, decât să sprijine ideia semită înfiripată ca o plagă în rândurile celor îndreptăţiţi să-şi ducă paşnici viaţa în ţara lor.

Voiu arăta—şi de va fi nevoie voiu numi, trecând la personalităţi—că niciodată pădurea nu se teme, decât atunci când cineva din rândurile ei nu va da ajutor năprasnicei securi, şi aci, printre noi se găsesc destule coade de topor cari ne strigă cu zâmbetul straniu pe faţa lor măsluită de fii a lui Iuda, că azi banul dictează şi el va învinge. Aceştia sunt oameni mici, oameni de nimic, mânjiţi pe mâini şi'n inimi de otravă jidovească.

Voi, buni Români, feriţi-vă şi sfidaţi tot cu atâta putere şi pe aceşti jidoviţi ca şi pe jidani, înşăşi. Feriţi-vă de ei mai mult chiar, pentrucă ei lucrează în numele banului

---

ei, care dela un timp umblă numai în maşină şi chefuri. Şi cum deodată au venit prin pădurile Topologului banda lui Iawolsky, Maier, Beler, Haimovici, Nacht şi alţi creştini talmudici. Pe ei, care odinioară venea la Sălătruc, poate pădure, călare pe câte o mârţoagă de cal, împrumutat, ori cu plată mică.

Ceeace cuprinde reclama trimisă direcţiei a VI Silvică Piteşti, mă îngrozeşte. Sunt înşirate pe 4 pagini de coală, scrisă la un rând cu maşina. To de puncte, la fiecare fiind câte un cap şi mai multe de acuzaţii. Treizeci şi două de vini, puse în spinarea unui funcţionar public. Şi încă e liber şi neasuprat de nimeni. In orice ţară din lume s'ar fi însărcinat o asemenea reclamă contra unui funcţionar, imediat acel funcţionar ar fi fost suspendat

şi pus în cercetare. La noi însă este altă administraţie. In cazul dela Sălătruc cel reclamat este măria sa Widniowsky iar reclamanţii sunt nişte părliţi de „ţărani". Cari nu merită să fie băgaţi în seamă. Arată în reclamă, ţăranii, fapte, propun martori: se înstrăinează averea statului, posedă oamenii, întâmplător, notiţe prin cari Widniowsky cere bani dela inşi cărora le-a făcut „servicii"; arată cazuri de întocmiri de liste fictive de lucrători pentru a putea încasa suma; că în localul Ocolului la Sălătruc — locuieşte la un loc cu birourile, unul din antreprenorii Mayer care este la curent cu toată corespondenţa statului şi deci siguranţa statului nu mai e un secret pentru Mayer; se exportează vagoane de lemne, fără forme legale şi fără să se ştie nici pentru

ori ce arbori vânduţi la români, ori arendare, pretinde peşcheşuri şi bran-zi; au fost bătuţi—numai românii; în 1934 cu ocazia măsurătorii moşiei statului, s'au trecut în liste şi acte justificative, nume de oameni şi zile executate cari n'au existat; arată o adevărată panama cu pădurea Iarosluvi dată lui Jawolski. Şi totuş anchetă nu se face. De ce? Fiindcă Widniowsky e Widniowsky.

Dacă s'ar fi făcut o asemenea reclamă, contra unui Şef de ocol pe care l-ar fi chemat Ionescu, Popescu, ori alt nume de român, poate că imediat ar fi fost anchetat. Dar ăsta nu e român. E Widniowsky.

Noi ne vom mai ocupă de acest Widniowsky; dar rugăm şi pe D-l Director Inginer Mihăilescu (ni se pare) ca şeful direcţiei a VI-a Silvică să facă anchetă asupra celor reclamate; orori că nu ar avea el însăş

atâta putere să-l oprească dela face anchetă Widniowsky, fie chiar printr'un domn inginer de aci din Direcţie, de care se spune la punctul Nr. 31. Ar fi prea degradator. Şi apoi ţăranii nu tac. Chiar dacă tace Direcţia a VI-a Silvică. Aşa sunt ei încăpăţânaţi. Reclamă. Cer anchetă. De ce nu se face? O împiedică inspectorul de aci dela Direcţie—punctul Nr. 31, cu care se laudă Widniowsky. Nu dispreţuiţi răbdarea trădătorilor. Este o virtute. Preţuiţi această virtute domnilor dela Direcţia VI. Căci atunci când nu o vor mai avea, nu veţi mai putea mușamaliza pe Widniowsky. Şi veţi vedea că e rău. Faceţi anchetă la Sălătruc! Faceţi anchetă. Nu vă jucaţi cu Sălătrucenii, că sunt supăraţi, nu le arde lor de joacă.

Nicolae Topoleg

---

murdar și sunt capabili de orice. Sfidați-i așa cum ei sfidează oricare mijloc de propagandă naționalistă. Nu vă uitați că sunt avocați, doctori, preoți, funcționari, farmaciști, manufacturiști, sau mai știu eu ce mari nimicuri în fața voastră, precum și a acelora în slujba cărora se pun.

Sfidați-i, zic, și scuipați-i drept în gura ce se cască spre a da drumul unei mizerabile fraze, pe care ei o cred a avea menirea să facă mare bucurie printre naționaliști, aducând în schimb numai venin peste capetele oropsite ale celor ce luptă și se sbat în mizeria adusă în țară pe urma străinilor, idolii acelora. Muzicuța lor *„naționaliști"* intonează imnuri false, mult ascultate de cei ce nu le înțeleg;

Iar în dos tranșează chestiuni ce-i pun la adăpostul crizei. Aceștia sunt cei *«ce'n față-ți ung, în spate 'mpung»*.

Noi, cei dela ziarul «Cuvântul Argeșului» pe lângă misiunea de luptători naționaliști, mai avem și pe aceea de a afla și divulga pe toți cei ce fac paradă naționalistă, spre a le servi ca paravan în dosul căruia să poată lucra fără teamă. Și sunt mulți aceștia. Ei nu cumpără ziarele naționaliste, pentrucă *sunt niște fițuici cari nu-și folosesc nici măcar pentru împachetat, ca Universul, sau spre a-și face o educație politică mai aleasă, ca Dimineața și Adevărul.*

Aceștia sunt, frați Români argeșeni, nefrații ce stau cot la cot cu voi și vă înșală buna credință, boicotând totdeauna sfânta cauză naționalistă, pentru care multe suflete tinere au căzut pradă, poate tocmai prin faptul că nu i-au cunoscut. Dar de acum nu va mai merge! Noi vom ști să-i dibuim și să vi-i prezentăm. Aveți răbdare și mulțumiți-vă până atunci cu atât, că, prin noi, Dumnezeu v'a venit în ajutor *și v'a ferit de prieteni, rămânându-vă propria datorie, de a vă păzi de dușmani.*

Lerus

Școala de „Arte și Meserii" din Curtea de Argeș, primește înscrieri pentru clasa I, până la 15 Septembrie. Secțiunile: Tâmplărie-sculptură în lemn. Croitorie și ceramică-modelaj, sobărie. Se trimit prospecte la cerere. Școala are și internat.

Director,
(ss) I. STĂNESCU

In numărul viitor ne vom ocupa de activitatea unui doctor jidan dela dispensarul Șuici.

FAPTE -- ȘTIRI -- INFORMAȚIUNI

Locotenentul româno-creștin

Sachelarie s'a logodit cu o jidoavcă. Nu-i dăm numele căci ne e scârbă. Iar dacă aici crestăm numele lui, e pentrucă așa ne-a rugat o mamă româncă, mama lui, care a venit, cu lacrimi în ochi, în pragul redacției, să ne ceară ajutorul pentru salvarea fiului rătăcit.

Mamă conștientă, iartă-ne! nu putem face mai mult! Dacă va înțelege durerea acestor rânduri, nu-i încă târziu.

Preotul iubitor de arginți jidovești

despre care a fost vorba în numărul nostru trecut, este *preotul Ion Popescu-Albota.*

Lepra iudaică care răspunde la numele puturos de Netty, în acest prea puțin conștient verv al lui Hristos și-a găsit instrumentul prin care să ceară miracolul slujbei acatistului și mila cerească pentru distrugerea celor ce scriu aci.

Preotului care a primit arginții vânzării creștine nu-i e suficientă pedeapsa care i s'a dat de sfânta Episcopie. Cerem Prea Sfințitului Episcop Nichita aplicarea integrală a canoanelor și-l stăm la dispoziție cu mărturii scrise și verbale.

Aceasta pentru prestigiul Bisericii Creștine și a slujitorilor ei, nu pentru noi.

Ni se comunică acum că asemenea slujbe primește și preotul-monah deservent al Schitului Trivalea. Vom cerceta și veni cu amănunte.

16000 lei lunar pertru un lăptar,

devenit subit, odată cu venirea la putere a liberalilor, mare specialist al pavajelor Piteștene ca și Schmidt mare inginer al urbei, atât se zice că plătește Primăria și anexele, copilului de casă al d-lui Iancu Purcăreanu, pre nume Antilă Burnei un om pe care în anii de cruntă opoziție îl vezi cu tinichelele cu lapte în piață sau pela poarta boerului, făcând trotuarul ca curvele, iar în zilele de fericire, la guvern, dregând trotuarele stricate în timpul opoziției (tot ca specialist și acum) sau prin vitrinele lui Mencer, pozând în spatele d-lui Dinu Brătianu sau Iancu Purcăreanu.

Primăria care ne mai datorează un răspuns în chestia celor 25000 lei dați Sinagogei pentru terminarea lucrărilor de construcție, e somată în numele bunei cuvințe și răbdări cetățenești, să ne dea răspunsul în termen de 15 zile dela data apariției acestui număr.

Biserica dela Capul-Dealului

deși începută, nu poate fi terminată din lipsă de fonduri.

D-l Ștefănescu-Goangă, primarul orașului Curtea de Argeș și președintele comitetului de construcție voește să ia drastice măsuri pe spinarea credincioșilor pentru isprăvirea lucrărilor.

Lumea voește altfel.

In tot cazul insinuările d-lui Primar nu prind, căci poporul chiar dacă-i crezut prost, are bun simț.

Vom reveni.

Domnul Primar

e despot la primăria D-sale. Nimănui nu dă socoteală!

Și-a strâns o șleahtă de agenți și cu aceștia execută toate lucrările necesare primăriei, pe prețuri frumoase și în condițiuni cu totul diferite de cele specificate în devizele făcute de faimosul inginer Schmidt.

Știu că la primărie s'a primit pela 5 August o notificare din partea unui cetățean care se obligă să execute de probă, în fața unei comisiuni, o porțiune de asfalt spre a fi comparată și analizată cu cea executată de antreprenorii d-lui Primar.

Dar se vede treaba că acest lucru nu i-a convenit d-lui Primar și a grăbit recepționarea lucrărilor în paguba primăriei și a cetățenilor.

Credem că ar fi necesar ca la aceste lucrări să asiste nu numai Domnul Primar cu „valetul D-sale", ci și un delegat al Oficiului central de licitații.

Domnul Primar face parte și dintr'un partid politic. Nu crede D-l H. Bănescu șeful acestui partid că ar fi necesar să privească și D-sa puțin activitatea dela Primăria Pitești?

Știe domnul Revizor Păuna

de birul samavolnic pe care anumiți învățători, cu trecere azi, delegați să ridice salariile colegilor, îl pun „proprio-motu" pe aceste salarii la distribuirea lor?

Ii vom servi un caz de probă: pentru cercul Mozăceni-Hințești-Stolnicești etc. e delegat învățătorul Mih. Gâlcenu. Acesta ia dela fiecare din cei colegi din cerc câte 7 lei pentru sacii în care se aduc banii și 10 lei, cheltuieli cu transportul lor; prin urmare 175 lei pentru maximum doi saci de pânză și 250 lei deplasarea.

Bravo, Domnule, o leafă pe aproape 10 zile în plus. Cât, dracul, or fi costând 2 saci de pânză și ce mari cheltueli de deplasare necesită persoana acestui ins, când cursa Pitești-Mozăceni costă lei 40 iar o mașină, bună chiar, lei 50, pentru a răpi din salarii de mizerie lunar, lei 17?

Ce să mai zicem de cei din Perișani dacă lucrul se generalizează! Acolo trebue să ia câte 100 lei de individ, nu-i așa?

Haide, Domnule revizor Păuna, fă-ți și D-ta datoria măcar odată într'un caz în care politica îți dictează altfel, dar unde cere dreptate colegialitatea și mizeria, pe care, desigur azi, n'o mai cunoști.

Curaj te rog!... pentru obrazul breslei.

Hotel Metropol

In centrul orașului nostru există un hotel „Metropol" cu chiriași mulți cu două curți ce cuprind o întreagă lavră jidovească, proprietatea unui creștin oarecare, dar care a predat-o unui doctor ovrei ce face pe samsarul și cămătarul, speculând chiriașii, și cămătărind cetățenii.

Murdăria ce există în acest hotel cât și în curți e cu adevărat îngrozitoare.

Organele sanitare ale orașului credem că se vor sesiza de cele scrise de noi și vor aplica sancțiunile cuvenite în special acestui doctor samsar și cămătar care se pare că în valul „Geschäft"-urilor a uitat chiar elementarele reguli de higienă.

Membrii ai partidului „Totul pentru țară" arestați în gara Pitești

Luni 26 crt. 4 legionari ai Partidului legal „Totul pentru țară", în trecere spre tabăra de muncă Arnota au fost arestați și bătuți în Gara Pitești, de către organele polițienești.

D-l General Gh. Cantacuzino-Grănicerul, șeful acestui partid azi perfect legal, a trimis M. S. Regelui o telegramă protest împotriva acestor samavolnicii, iar D-lui Prefect de Argeș I. Ghinescu, o telegramă de mulțumire.

Vom reveni.

Tip. „Liga Poporului" Ioan I. Iotta, D-na Bălașa 45 - Pitești